

TEATRE
'Això no és vida!'

Les T de Teatre presenten nou espectacle, 'Això no és vida!', al Poliorama

FRANCESC MELCION

Producte mediàtic

Francesc Massip

'AIXÒ NO ÉS VIDA!', DE Sergi Belbel, Albert Espinosa i David Plana.
 INTÈRPRETS: Mamen Duch, Míriam Iscla, Marta Pérez, Carme Pla i Àgata Roca. ESPAI ESCÈNIC: T de Teatre.
 DIRECCIÓ: David Plana. BARCELONA, TEATRE POLIORAMA, 27 DE SETEMBRE.

T de Teatre era un grup de cinc actrius vivacíssimes (denominació d'origen: Institut del Teatre, collita del 1991) que van posar en circulació una fórmula d'èxit consistent a dramatitzar relats substanciosos passats pel filtre d'una interpretació francament hilarant. Van tenir una arrencada memorable amb aquells *Petits contes misògins* de Patricia Highsmith (1992) que pronunciaven amb una precisió de metrònom des d'una posada en escena dinàmica i resoluta. La tònica es va mantenir amb *Homes!* (1994), que combinava textos de distints drama-

turges catalans, de coherència més irregular que els contes de la narradora americana, però d'una eficacíssima escenificació. Amb *Criatures* (1998) la recepta va acusar una certa fatiga, però encara ens atrevíem a dir que el resultat apuntava "a una indiscutible consolidació". Doncs no. Han passat cinc anys i és com si n'haguéssim reulat quaranta, en sintonia amb el règim de crancs que patim.

Això no és vida! és un producte comercial de la casta d'aquells programes televisius construïts per aclaparar votants (fòrmula infal·lible que els poders posen en marxa per guanyar eleccions) i mantenir-los el cervell al bany maria, com un munyó ben estovat.

Presenta cinc personatges que, com ànimes del Purgatori, leviten en una boira onírica i ens expliquen les seves obsessions, totes compulsives: la depressiva, l'optimista, la servil, l'operadíssima tia bona, la hiperactiva. En un àmbit tenyit d'irrealitat es projecten les dèries patològiques més característiques del segle: un enfilall de clíxés d'una esferèidora pobresa de recursos.

L'espectacle no sembla dels autors que el signen, els quals demostren, tal com estan les coses, una irresponsabilitat cívica alarmant i una escassa fe en la intel·ligència del públic. Per no parlar de la textura lingüística, que, fent servir un dels més aberrants barbarismes utilitzats, és un autèntic "llàtig". *Això no és teatre!*, tot i que omplirà teatres.

Terrassa acull el festival Tensdansa

Toni Vall
 BARCELONA

El festival Tensdansa instal·la demà a Terrassa la seva primera edició amb la voluntat d'apropar al ciutadà i arrelar aquesta disciplina en la dispersa oferta de les arts escèniques.

Tensdansa edició 0 és una iniciativa de l'Ajuntament de Terrassa i el centre cultural Fundació Caixa de Terrassa, que han confiat en la coreògrafa Àngels Margarit per a la seva organització. El festival s'inicia demà amb un concert al teatre Alegria que fusiona les figures d'Agustí Fernández, Andrés Corchero i Miguel Poveda en un espectacle amb música, veu i dansa. Aquest concert, que estava previst en principi per a l'Auditori, és, segons explica Andrés Corchero, una fusió de peces ja creades pels tres protagonistes amb espai per a la improvisació. Hi tenen presència important poemes de José Ángel Valente, Jaime Gil de Biedma, Miquel Martí i Pol i Verdager.

Mercè Corbera, regidora de Cultura de l'Ajuntament de Terrassa, considera que una iniciativa com aquesta, "feta amb molta il·lusió", és molt important perquè apropar la dansa al ciutadà "és una assignatura pendent". Per la seva part, Àngels Margarit explica que un festival d'aquestes característiques feia molta falta perquè existeix "una gran mancança d'estètiques

diferencials en l'oferta cultural". Margarit concreta també que aquesta és l'edició 0 perquè "neix sense referents, amb voluntat de continuïtat i amb ganes d'arrelar socialment".

Tres solos amb personalitat

La programació inclou els tres solos que es podran veure al teatre Alegria: *Atrás los ojos*, de la companyia Mal Pelo, *Romance 4*, de la companyia Andrés Corchero, i *Bésame el cactus*, a càrrec de Sol Picó. "Els solos són un format ideal perquè els creadors puguin lluir tots els seus registres i experimentar amb llenguatges ariscats", explica Margarit. Tensdansa també dóna cabuda als espectacles al carrer. Així, la companyia Erre que Erre presenta a la plaça Vella la seva creació *Vaivén* i Senza Tempo oferirà *Capricho* a la plaça de la Torre del Palau. Per la seva part, al Centre Cultural Caixa de Terrassa s'hi podran veure dues peces "de molta plasticitat": es tracta d'*Origma*, d'Àngels Margarit i la companyia Mudances, i *Scala*

Les companyies Mal Pelo, Mudances, Lanònima Imperial i Sol Picó actuen al festival, que es clausura diumenge

1: *Infinito*, de Lanònima Imperial i Juan Carlos García.

Paral·lelament als espectacles de sala i de carrer, el Tensdansa ha organitzat un seguit d'activitats paral·leles com la conferència d'avui a l'Escola d'Art Municipal de Terrassa a l'entorn del procés de creació de l'espectacle *Scala 1: Infinito*. També s'han organitzat tertúlies posteriors als muntatges del teatre Alegria i uns cicles de videodansa al Club Catalunya.

A*

Concurs de L'Auditori

Guanyadors concert dia 4/10 (a les 7 de la tarda) a L'Auditori

**Asensio Llobet, Pere
 Blanc Teixidor, Núria
 Busquets Manén, Roser
 Esteve Alcaraz, Maria Consol
 Moles Roca, Joan Antoni**

**Pedrós Martorell, Margarita
 Pons Ribas, Jordi
 Reixac Pérez, Isabel
 Riera Vila, Ernest
 Santo Domingo Alcalde, Carmen**

Els guanyadors caldrà que passin a recollir les entrades a les oficines comercials del diari AVUI (c/ Consell de Cent, 425, 4a planta) els dies 1 i 2 d'11 a 14 h i de 16 a 18 h

C L U B D E S U B S C R I P T O R S